

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarohie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popului Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumerează și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numeri singuratici la 5 cr. se vând la »Tipografia«, soc. pe acțiuni

Ungurii și România.

(*) Un lucru le cade tare greu Ungurilor și-i supără foc. Îi supără și le turbură judecata, dacă se mai poate vorbi de o „judecată“ la Unguri.

Chestia e simplă de tot: Românii au un stat liber; Ungurii nu. Șese milioane de Români și-au câștigat independența; cele șese milioane de Unguri nu. România își are reprezentanța sa diplomatică în străinătate; Ungurii nu, deși rivness mult după asta. Și, — ceea-ce-i mai grav, — România își are în statele vecine încă șese milioane de frați; Ungurii au și ei: zece milioane de concetățeni, dar nu frați. Nici barem prieteni nu li-s aceste zece milioane de concetățeni, ci — vrășmași. Așa-i privesc Ungurii: ei și-i-au făcut vrășmași!

Situația asta, firește, e foarte neplăcută pentru Unguri. Mai ales, că vorba e de un *stat românesc*, stat care ori-cum dar înseamnă și el *ceva* în Europa și pentru cetățenii români ai statului ungar cu atât mai mult.

În urmare, Ungurii — cum sunt ei din fire geloși de importanța și buna situație a altora — au, în felul lor, dreptate, că se găsesc supărați, foc de supărați, că le stă în coaste un stat românesc independent, că statul acesta independent e văzut cu ochi buni de Europa, că România își are o situație asigurată și vrednică față de celelalte state, car' în Balcani e cu drept numită *Belgia Orientului*.

N-au însă dreptate Ungurii și mare nedreptate comit, când se mărginesc a purta o ură oarbă României și când anume nesocotesc rostul situației statului român.

Ved Ungurii, că sunt inferiori României în punctul situației internaționale. Simt și resimt ei rolul civilizației al României, în Balcani. Înțeleg și sunt necesițați s'o recunoască — în sufletul lor — că prin sine însăși s'a ridicat România la nivelul seu de azi.

Dar' nu știu și nu vreau să prefăcască situația valoroasă a României. Nu numai că n'o prețuesc, — ceea-ce constituie o greșală — dar' caută s'o submineze, s'o diminueze, și asta e *pecat*. Și greșala și păcatul trec în contul Ungurilor, lor le strică, pe ei li compromite!

Dacă așa stă chestia, și ea de fapt stă așa, o întrebare legitimă se impune la primul moment. De ce Ungurii perseverează în greșala și păcatul lor? Ce interese naționale maghiare dictează nesocotința cu care privesc ei statul român?

Două sunt explicațiile ce se pot da, cu siguranță, acestei nesocotințe. Două și amândouă nenorocite pentru Unguri.

Una rezidă în firea străveche a Ungurului, în firea sa egoistă, prea strimță pentru concepții generoase, prea extrem contradictorie principiilor altruiste. Aceasta e: gelozia, invidia chiar, ce o nutrește Ungurii față de toți vecinii lor, pe cari li ved mai avansați, mai asigurați decât ei în libertăți; deosebit în libertatea națională.

Intotdeauna și de câteva decenii cu deosebire Ungurii se girează de singurul popor chemat a duce rolul de civilizație și conducător în Balcani. Ei și numai ei pot constitui punctul fix, citadela culturii și păcii europene la popoarele balcanice.

Ori cât de curioasă, ori cât de caraghioasă pare și este pretenția asta specific ungurească, — Ungurii în ruptul capului n'ar părăsi-o. Din contră, au căutat întotdeauna și fără alegerea mijloacelor — nici chiar la terorism și revoluție n'au evitat a-și lua refugiu — pentru a impune și cerurilor conducătoare europene această fantasmagorie proprie lor. Și fatalitatea a voit, ca munca lor egoistă și sfruntată în direcția aceasta, să seducă la un moment dat unele din aceste cercuri conducătoare europene. Momental a fost la 1866. Cu cele mai reprobabile mijloace și pe căi diametral opuse interesele lor monarhiei și dinastiei noastre. Un-

guri au octroat atunci atotputernicului Bismarck fantasmagoria lor. Urmarea a fost, că prin *dualism* Ungurilor li-s'a creat — pe nedrept și din nefericire — o situație politică de preponderanță în monarhie și mai târziu o nemeritată poziție importantă în tripla alianță.

Dar' vremile s'au schimbat considerabil de atunci. Și s'au schimbat hotărât și pe drept în defavoarea Ungurilor și în favoarea elementului românesc reprezentat internaționalicește și diplomaticcește prin statul român.

De aceea Ungurii, cei miopi în prevederile lor politice și cei strimți în judecățile lor — și acestia conduc politica ungurească — ved în România un *dușman* natural și periculos, în loc de a vedea un *prieten* natural și valoros, precum interesele mari naționale și internaționale din Orientul Europei o cer.

A doua explicație a nesocotinței Ungurilor față de statul român o dă ura de rasă manifestată în politica lor de naționalități.

Politica maghiară de naționalități urmărește cea mai descreștată deșină, scopul cel mai *utopist*: crearea unui stat național maghiar prin exterminarea naționalităților nemaghiare din statul ungar poliglot și contopirea lor în elementul maghiar.

Incontestabil, rezistența cea mai viguroasă o facem acestei politici utopiste și barbare — noi Români din Transilvania și Ungaria. Și noi avem, și e natural să avem în statul român un puternic sprigin moral. Asta face pe Unguri să nutrească pentru statul român ura cea mai veninoasă. Asta-i îndeamnă se caute a compromite situația importantă a României și s'o diminueze, uitând că lor numai își strică și nimănui altuia!

Ura aceasta turbată ce o au Ungurii față de statul român se manifestă de nou acum, în chestia gravă a școalelor române din Brașov. Tipă și s'iară bărbății politici maghiari și presa maghiară, că România n'are drept să mai ajutoreze pe frații români din Ungaria. Și nici nu vreau se știe, că drepturi vechi istorice deobliga statul român să ajutore școalele noastre din Brașov.

Evident, judecată din aceste considerații înalte politice, chestiunea e foarte gravă. Ungurii vreau se răpească României și școalelor noastre dela Brașov drepturi mari, documentate cu acte istorice necontestate.

Pătimași și grandomani cum sunt, Ungurii își dau și în acest caz un aer ce nu li-se potrivește. Urmarea naturală va fi, că pretențiile lor ilegitime vor rămâne — aer. Numai să fie apărute drepturile școalelor noastre din Brașov cu ultima energie!

Sibiu, 25 Maiu n.

Tăria noastră. Sub titlul acesta *Liga Română* apreciază manifestațiunile dela 3/15 Maiu, zicând:

„Manifestațiunile noastre au dovedit vrășmașilor naționalității române, că sunt niște naivi și niște imbecili toți acei cari își închipuiau cu puțință, ca chestiunea națională să fie „compromisă“, să fie „îngropată“. Într-o chestiune atât de mare se pot compromite oameni singuratici, dar' ea însăși trăiește și va trăi nevătmăată până-când va găsi soluțiunea pe care ea o reclamă.

Succesul de Duminecă este și trebuie să fie un puternic îndemn pentru toți cei nehotărâți și timizi de a se înfrimenta din nou la Liga și a contribui astfel la o puternică și nebiruită organizațiune a tuturor celor-ce vor în toată sinceritatea sufletului lor, ca chestiunea națională să fie îndrumată pe o cale ce duce la izbândă.

Fraților noștri de peste munți le servește drept mângâiere că ne-au văzut mișcându-ne noi, într-un timp când lanțurile și zăvoarele despotismului maghiar li țin pe loc, și li opresc până și a sërba un parastas creștinesc în bisericile lor.

Această mângâiere le va da noua puteri, pentru-că s'au putut convinge, că nu e o frasă banală când se susține, că România întreagă este la spatele lor, spriginindu-i și ocrotindu-i“.

Baronul Vasileo, distinsul deputat român, și-a câștigat, prin pășirea sa bărbătească în delegațiuni, titlu la simpatia și recunoștința tuturor Românilor, mai ales însă a noastră, a celor din Transilvania.

Cuvântul seu deschis și franc — despre care dăm raport la alt loc — a făcut cea mai bună impresiune la noi. Ridicându-și glasul se a ridicat sufletele românești, și a impus respect dușmanilor noștri îngâmfăți.

Fie, ca solidaritatea de sentiment, ce ni-o arată frații din Bucovina prin ilustrul lor delegat, să se întărească spre binele nostru al tuturor.

Lupta în congregațiuni. La 23 Maiu s'a ținut congregațiunea comitatului Carag-Severin în Lugoj.

După-cum aflăm cu plăcere, în această ședință distinsul avocat român, dl Coriolan Brediceanu a interpelat asupra faptului, că în bisericile românești la 3/15 Maiu au fost trimiși poliștiți, ca spioni.

Fiepanul *Jakabffy* și vicepanul *Litschek* au răspuns, că aceasta a fost de lipsă, ca măsură preventivă (!).

Advocatul G. Dobrin a interpelat în afaceria maghiarizării numelor.

Eată exemple vrednice de urmat în toate congregațiunile.

Chestiunea română în Paris.

— Conferența dlui Jules Brun, —

Cu o zi înainte de importanta conferență dela *Andenne*, în Belgia, s'a ținut și în *Paris* o conferență despre chestiunea română.

Eată după *Epoca* din București un scurt raport despre această conferență.

Chestiunea română la Societatea de geografie din Paris.

Marți, 17 Maiu n. c., a avut loc la sediul Societății geografice din Paris, o foarte interesantă conferență, ținută de *Jules Brun*, în limba franceză, al cărei titlu era următorul: *În România și în Transilvania română*.

Un public numeros și foarte distins umplea sala cea mare a Societății de geografie. De remarcat, că însuși dl Hanotaux, ministrul de externe francez, trimisese un reprezentant al seu.

Numeroși Români și Române din Paris veniseră asemenea se asculte pe conferență.

Dl Brun începe prin a face descripția geografică a Ardealului, în urmă găsește în mod foarte îndemânatic tranziția pentru a pute schița — de oare-ce timpul de care dispunea era foarte scurt — chestiunea Românilor din Transilvania, făcând statistica populațiunilor din Ardeal, și arătând superioritatea numerică zdrobitoare a Românilor. Expune situația Românilor din Ardeal, persecuțiunile pe care le îndură pe teren politic și mai ales pe terenul actual. Vorbește de sforțările maghiare pentru nimicirea limbei române și spune între altele:

„Maghiarii luptă cu înverșunare să nimicească limba română, de oare-ce știu, că pentru Români a-și păstra limba strămoșească înseamnă a pute dispune de cheia închisorii lor“.

Amintește condamnarea celor cinci domnișoare române sub învinuirea, că au purtat eocarda tricoloră română. „Dacă s'ar pute despica pieptul fiecărui Transilvănean, cele trei culori s'ar găsi adănc săpate în inima fiecăruia“, adaugă dînsul.

Insistă asupra originii latine a poporului român și a meseriei ce li incumbă în Orientul Europei și cu această ocazie face o lungă citație din prefața la *Istoria Românilor* de dl Xenopol (2 volume în limba franceză), prefăcută de dl *Rambaud*, actualul ministru de instrucție publică.

Să nu se zică, adaugă dl Brun, că datele conferenței mele le-am împrumutat dela Liga culturală.

Termină conferența sa spunând, că Franzeii nu ar trebui să menajeze simpatia lor pentru Români, „verii lor mai tineri“.

După conferență, dl Brun, face să defileze mai multe proiecțiuni fotografice reprezentând scene din viața poporului român și momente arhitectonice din Muntenia, între altele mănăstirea Tismana și mai multe biserici din Câmpulung.

La sfârșit dl *Cheysson*, savantul profesor de economie politică, care presida, mulțumește conferențiarului și declară, că simpatia Societății de geografie e deplin câștigată pentru cauza română.

Dl Brun a promis să mai vorbească de chestiunea română, în Paris.

Românii și Gladstone.

— Voci din presă. —

Timpul într'un prim-articol intitulat „*The great old man*“ spune și următoarele:

Chiar oscilațiunile politice prin care a trecut în lunga sa carieră s'at dovedă de-a puterea nebiruită a sufletului și a inteligenței sale, care l-au făcut să-și schimbe ideile conform cu mersul timpului.

El a ridicat succesiv toate chestiunile mari, cari au umplut istoria secolului nostru.

Întrât în politică la 1832, la vârsta de 23 ani, Gladstone, eșit din atmosfera intelectuală care pe atunci făcea din universitatea dela Oxford un focar de idei conservatoare, el a început prin a reprezenta aceste idei în parlament și în primele guverne din care a făcut parte. Dar' spiritul vast și larg nu putea să rămână mărginit în cadrul strimț al unei politici militante de partid, ci a abordat, una după alta, toate problemele sociale, politice și economice.

Astfel li vedem susținând independența bisericii de stat, emanciparea Evreilor, ideile protecționiste și în urmă liberul schimb, reducerea impozitelor, lărgirea dreptului de vot, reforma bisericii irlandeze, reforma învățământului primar, votul secret la alegeri, în fine marea chestiune irlandeză, buba organizării statului englez, pe care a voit să o delege în mod larg și umanitar prin proiectul *home-rule*, dar' n'a isbitut față cu diviziunea ce s'a produs în rândurile liberalilor.

Această imensă activitate nu l'a împiedecat de a se îndeletnici și cu lucrări literare de mare valoare.

Pe toate câmpurile activității omenești, pe tărîmul politic, social, economic, financiar literar, Gladstone a fost o ilustrațiune. Feconditatea lui, în discursuri, broșuri scieri de tot felul, a fost prodigioasă și, cu toate acestea, el găsea vreme de-a adăuga la această gimnastică a spiritului și gimnastica corpului, tînd copaci groși din parcul seu.

O asemenea natură excepțională nu putea să steie nepăsătoare față cu marea mișcare umanitară care s'a produs în a doua jumătate a secolului nostru.

Din acest punct de vedere Gladstone ne înfățișează chipul cel mai măret, cel mai frumos al secolului și a reșfrînt asupra patriei sale o parte din lumina care a înconjurat acțiunea sa în favoarea popoarelor apăsate. Nu e vorba, politica sa idealistă și altruistă a conștătat de multe-ori cu interesele imediate ale țării sale și l'a făcut să comită greșeli care au costat pe Anglia o bună parte din înflorirea dobândită în sfaturile europene prin politica mai egoistă dar' mai energică a lui Palmerston și a lui Disraeli.

Oa idealist, ca apostol al păcii și al dreptății, Gladstone rămâne însă o figură luminoasă a secolului, un reprezentant strălucit al ideilor umanitare, care ar trebui să călăuzească popoarele și guvernele civilizate.

Politica externă a lui Gladstone a fost aspru criticată și nu se poate nega, că din punctul de vedere al rezultatului practic, în care calculul rece și egoist joacă un rol de căpetenie, criticele au fost îndreptățite, căci din cauza iubirei de pace și a idealismului altruistic al lui Gladstone, Anglia a pierdut

în mai multe rînduri prilejuri de a-și apăra interese mari în politica internațională. Dar, din punctul de vedere moral și umanitar, Gladstone a atras de multe-ori asupra poporului britanic o glorie neperitoare, care micșorează oare-cum renumele de egoism alipit de politica statului englez.

Același stat, care în acest secol a bombardat Copenhaga, Lisabona și Alexandria, care a blocat porturile Greciei pentru a apăra interese pur comerciale, a ridicat sub Gladstone vocea sa puternică în favoarea liberărei Greciei și a Italiei, și în apărarea Bulgarilor și a Armenilor.

Chiar noi Români am beneficiat de idealismul generos al lui Gladstone. În timp de restriște, când patrioții români cutreeră Europa pentru a câștiga partizani cauzei noastre, când politica engleză era mai mult ostilă aspirațiunilor unitare ale Românilor, Gladstone primi cu bunăvoință pe exilații români cari lucrau din răspuri pentru a deștepta simpatia Europei occidentale în favoarea României și le fu de un mare ajutor. În amintirea acestui concurs generos și desinteresat, diavul *ad-hoc* dela 1857 din București a conferit ilustrului bărbat de stat englez titlul de cetățean român, alături de Edgard Quinet, Mihelet și alți filo-români.

Memoria lui Gladstone, a celuiia pe care poporul englez, în dreapta sa admirație, li poreclise „*the great old man*“ va fi neperitoare la toți apăsății, pretutindeni în lume unde a existat o durere de alinat. Inima omenirii este pentru dînsul un Panteon mai mare, decât catedrala din Westminster, unde va fi înmormântat“.

Drapelul într'un articol ocașional, descria astfel pe marele bătrîn, când încă zăcea pe patul morții:

„Pe patul durerei, ilustrul bătrîn plin de credință în Dumnezeu, cu conștiința împăcată a unui adevărat creștin, urmează a crede, a iubi, a spera, și așteaptă ca voea Domnului să se îndeplinească.

Un popor întreg, ce zic? o lume întreagă urmează cu o adăncă simpatie această din urmă luptă.

Cum se nu-și aducă lumea aminte de tot ce a făcut acest mare bărbat de stat în timp de șezececi de ani de viață politică!

În afară de patria lui cătă lume, câte popoare apăsate, care își datoresc mântuirea lor dlui Gladstone, nu-și îndreptează cătră cer rugăciuni și sentimentele lor de adăncă recunoștință!

Creștinii din Orient, Români, Grecii, Bulgarii, Sârbii, Italianii, Irlandezii, Armâni și câte alte neamuri nu datoresc o vecinică recunoștință ilustrului bărbat de stat!

Și căt de mare trebuie să fie mulțumirea sufletească a acestui om mare, când în amurgul vieții, o lume întreagă se roagă pentru dînsul!

Frumoasă, mare și nobilă viață. Ce exemplu ne înfățișează această viață plină de devotament și de sacrificii pentru cauza omenirii, existențe consacrate egoismului, cari n'au făcut și nu vor face nici-odată nimic pentru triumful dreptului, progresului, pentru justiție, pentru libertate, pentru binele celor slabi și celor apăsăți, dar' cari nici nu vor cunoaște nici-odată splendoarea acestui apus de soare, frumăvea morții a unui om de stat, care a fost creștin și liberal, și pe care un popor întreg, o lume întreagă li însoțește la locul de veci!

Sunt și alți bărbăți de stat, numiți și acestia mari și illustri, însă aceasta numai în cercul restrîns al patriei lor, pe care în dese rînduri au servit-o, vătămând însă pe alții. Gladstone este mare între cei mari, pentru-că el deși a servit cu devotament patria, a servit în același timp omenirea.

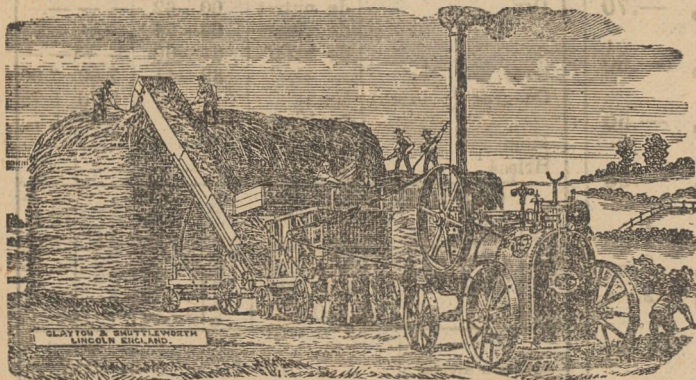
Puțini oameni de stat au desvoltat o mare activitate până în cele mai adănci bătrânețe ca marele englez.

Neactivitatea li apăsă. Mai acum vre-o trei ani, întrebă de președintele Republicii franceze dacă, de când s'a retras din politică, nu suferă de neactivitate lui, dl Gladstone răspunde: *Omul care nu are nimic de făcut este de sigur cel mai miserabil, cel mai vrednic de milă.*

Mătăsa damast 75 cr.

(SEIDEN-DAMAST)

până la 14 fl. 65 cr. metru și mătasă brocată — din fabricile mele proprii —

Garnituri
pentru
îmblătit cu vapor
dela
Clayton & Shuttleworth.
Representanța
Carol F. Jickeli,
Sibiu. [1160] 3—

Băile Herculanee (Mehadia).

(Herkulesfürdő, Ungaria).

Stațiune de cale ferată, poștă și telegraf.

Renomitate terme sulfuroase și sărate,
cu temperatură terestră de 55° C. [1193] 1—15

Începutul sezonului la 1 Maiu.

Loc de cură climatică. — Gimnastică suedeză și masaj. — Băi electrice. — Hidroterapie. — Rendezvous internațional. — Situațiune admirabilă în valea romantică a Cernei. — Promenade și locuri de excursiune. — Climă favorabilă. — Situațiune scutită de vânt. — Aer ozonic și liber de praf. — Palaturi de băi, hoteluri splendide. — Salon de cură. — Lumină electrică. — Muzică proprie. — Orfeu (Teatrul Variété).

Medici români.

Consultațiuni în toate limbile europene.

Juncțiune cu trenul Expres și Orient-Expres; dela Orșova cu năile dunărene.
Bilete cu prețuri reduse. Frecvență în anul 1897: peste 10.000.

Publicațiune.

Prin aceasta se deschide

a XX. loterie filantropică de stat,

al cărei câștig curat în urma hotărârii prea înalte a Maiestății Sale ces. și reg. apostolice se va întrebuița spre următoarele scopuri de binefacere și filantropice: 1. Pentru fondul ce se va crea în favoarea văduvelor și orfanilor săraci rămași după oficialii de stat. 2. Pentru spitalul de copii „Ladislau” în Czirkenicza. 3. Orfanotrofiul „Gizela” în Zolyom-Lipce. 4. Societatea „József”. 5. Spitalul comun în Erdővidék. 6. Asilul de copii Clotilda în Budapesta. 7. Reuniunea filantropică a femeilor în Cluj. 8. Societatea Vinerei-mari. 9. Societatea crucii albe din com. Bichș.

Câștigurile în număr de 7691 fac conform planului de joc 365.000 coroane și anume:

1 câștig principal	150.000 cor.	10 câștiguri	la 1000 cor.
1 „	50.000 „	20 „	500 „
1 „	20.000 „	50 „	100 „
1 „	10.000 „	100 „	50 „
2 câștiguri	5.000 „	1000 „	20 „
5 „	2.000 „	6500 „	10 „

Tragerile se fac irevocabil în 30 Iunie 1898. — Fiecare los costă 2 fl. v. a.

Losuri se pot câștiga la direcțiunea loteriei în Budapesta, la toate oficiile de mine de sare și dare, la cele mai multe oficii poștale, la organele încredințate cu vinderea losurilor cari se află în toate orașele și locurile mai însemnate.
Budapesta, în Aprilie 1898.

Direcțiunea loteriei reg. ung.

Mare alegere

Anunț de deschidere!

Am onoare a aduce la cunoștința p. t. publicului, că am deschis în piața de aici **Piața-mică nr. 2**, în localul mai înainte Anton Demeter o

prăvălie de manufactură și mărfuri curente

sub conducerea domnului Anton Demeter.

Cea mai mare alegere în stoffe moderne pentru haine de dame.

cretone, zephyre, batiste, satine, ploiore și umbrele cu gust, garnituri de pat și masă, perdele de lână și dantele, paplome de mătăsa și saten în calitate cea mai bună. Alături de domni și dame, mânusi, ciorapi, dantele și tot felul de articole de modă.

Sunt în poziție de a da toți articlii mai susnumiți cu **prețuri foarte ieftine**, pentru-că eu mi-am procurat lucrurile direct din primele fabrici din Viena, Moravia, Silesia, Boemia. — Pentru dese vizite se roagă

cu toată stima

Josef Goldstein,

Sibiu, Piața-mică nr. 2.

în tapete

Hârtie

pentru

scrierea de model la examen (Propise)

se află de vânzare la „Tipografia”, societate pe acțiuni în Sibiu.

100 bucăți 65 cr.

Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

SUBSCRISUL CEARCĂ

un candidat de avocat,
care se fie în stare a-i conduce și
cancelaria.

Beiuș, la 20 Maiu 1898.

Vasile Ignat,
[1185] 2—3 avocat în Beiuș.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

Au eșit de sub tipar și se află de vânzare:

Chestiunea

Română

în Roma.

Conferența

domnului

Roberto Fava.

Prețul numai 20 cr.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de valori, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri

de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului”.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr. recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia”,

soc. pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia”, soc. pe acțiuni, Sibiu.

„Istoria Transilvaniei”

de

George Barițiu.

Monumentalul op al regretatului nostru istoric: „Părți alese din istoria Transilvaniei pe 200 ani din urmă”, se poate procura de acum

cu preț redus!

Volumul I.

broș. în loc de fl. 4.20 numai cu fl. 2.50, leg. fl. 3.30.

Volumul II.

broș. în loc de fl. 4.— numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Volumul III.

broș. în loc de fl. 2.80 numai cu fl. 2.—, leg. fl. 2.80.

Opul întreg:

broș. în 3 vol. în loc de fl. 11.— numai cu fl. 6.50 — șase florini și cincizeci cr. v. a., leg. fl. 8.60.

Aceasta carte n'ar fi iertat să lipsească din casa nici unui bun Român.

Doi mari Metropoliți ai Românilor

Andreu bar. de Șaguna

și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sunt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei”,

soc. pe acțiuni, Sibiu.

precum și mătasă Henneberg, neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — lucie, vîrgată, carre, mustată, Damaste etc. (cam 240 diferite calități și 2000 diferite colori și desemnuri etc.

Pentru haine și blouse din fabrică. Privăților li-se trimite franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

[285] 20—50

(În Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de mătasă ale lui G. Henneberg în Zürich,
(liferant de curte c. și r.)

Depozitul fabricii de oroloage și aurării a lui Iuliu Erős

Sibiu, strada Cisnădiei nr. 3

trimite numai pe lângă rambursă poștală

[2794] 27—58

Orologiu remontoir de nickel pentru domni	fl. 2.50 până fl. 6.—
„ de oțel „ „	3.50 „ 6.50
„ de goldin „ „	4.50 „ 6.50
„ de argint „ „	5.— „ 12.—
„ de argint rusesco (Tula) pentru domni	10.— „ 20.—
„ remontoir de argint pentru dame	6.— „ 12.—
„ „ aur „ „	12.— „ 30.—
„ „ „ „ „ „	20.— „ 100.—
Lanț de argint	1.50 „ 8.—
„ „ aur pentru dame	8.— „ 30.—
„ „ „ „ „ „	23.— „ 75.—
Cercei și inele de argint	—80 „ 2.—
„ „ „ „ „ „	2.— „ 100.—

Pentru marfă solidă și veritabilă se dă garanță în scris. Afară de obiectele sus amintite se mai află tot felul de bijuterii de aur și argint, precum și tot felul de garnituri de argint pentru masă, apoi cruci, potire, discuri, cădelnițe, lampe de altare etc. etc. pentru ritul gr. cat. și gr. or.

Cel mai bun atelier de repararea oroloagelor.

„ARIEȘANA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII,

înființată de 11 ani

în Turda (Torda), comitatul Turda-Arieș (Aranyostorda).

1. Primește depuneri spre fructificare, atât dela particulari, cât și dela corporațiuni cu 6%, dacă banii depuși nu se scot în timp de un an, sau în timp și mai îndelungat, solvînd în cazul acesta institutul și darea erarială după depuneri. Pentru depunerile făcute pe timp mai scurt sau nedeterminat încă se dau 6%, dar darea erarială are să o solvească deponentul.

Depuneri până la suma de 100 fl. se pot ridica ori-cînd. Sume mai mari sînt de a se însinua spre abdicere prealabil și anumit, sume: dela 100 până la 500 fl. cu 15 zile, dela 500 până la 1000 fl. cu 30 zile, și dela 1000 până la 2000 fl. cu 45 zile înainte. Permițînd starea casei, depunerile se răsplătesc îndată și fără abdicere. Depuneri și ridicări se pot face și prin poștă și se resoală cu reîntoarcerea ei.

2. Acordă credit pe lângă cambii și obligațiuni cu cavenți.

3. Dă împrumuturi pe lângă siguranță hipotecară și pe efecte.

4. Acordă credite fixe pe lângă intabulare pe realități și case.

5. Și cumpără spre scopul plasării efecte publice, pe cari în cas de lipsă le poate lombarda.

Turda, în 21 Aprilie 1898.

[1019] 10—60

în numele direcțiunei:

Iuliu Bardosy, președinte.

Ioan Mesaroș, vicepreședinte.

Boalele de plumâni

(Catarrh chronic și oftică de plumâni) sînt curabile prin

„Glandulên”

care are efect excelent și este cu totul nestricăcios.

Glandulên-ul este mijlocul cel mai eficient la ori ce formă de boală de plumâni. Urmările lui splendide se constată și în casuri de boale vechi, înaintate, de cătră sute de bolnavi curați și de cătră medici.

Glandulên-ul este mijlocul cel mai rațional cunoscut până acum, căci el e materia prin care natura vindecă în corp înșei boalele, organismul se îmbolăvește numai atunci, dacă cantitatea aceuia nu e îndestulitoare. Prin introducerea lui se ajută năsuința spre însănătoșare.

Glandulên-ul nu este un mijloc chimic, artificial, care se aibă efecte secundare neplăcute și nedorite, este cu totul nestricăcios, chiar și după o folosință de durată lungă.

Glandulên-ul se fabrică în fabrica chimică a urmașilor lui **Dr. Hofmann, Meerane** 1. Sa., din glandulele bronchiale (de plumân) de animale sănătoase, în formă de tablete (o formă păcui de luat). Fiecare tabletă de 0.25 gr. cuprinde: 0.05 gr. Glandulên, corespunzător 0.25 gr. substanță de glandulê, 0.20 gr. zahăr pentru gust.

Glandulên-ul este scutit prin lege și patentat, trebuie să ne păzim de imitații. Numai Glandulên-ul cuprinde — în formă neschimbată — întregul material de vindecare al glandulelor. Se capătă aproape în toate farmaciile a fl. 2.75 pentru 100 și fl. 1.50 pentru 50 de tablete. Unde nu se află să se adreseze la:

Depozitul principal:

[1144] 8—10

farmacia Diana (Fonagy József), Budapesta, VII.,

dela care la dorință se trimite gratis și franco broșuri speciale și rapoarte dela medici și bolnavi curați.

ANT. REISSENZAHN,

fabrică de mașini agricole, turnătorie de fer și metale,

Budapesta, VI., Eötvös-utca 58.

Cele mai noue rezultate pe terenul invențiunilor.

Mașină cu 2 cai pentru trieratul și alesul grăului, cu toată lată de 22”, cu aparat de încălzire în saci montat pe un deposit de globuri patentate. Doi cai ușori sînt destul pentru punerea ei în mișcare și liferează grău curat pentru piață. — Recomandă și alte garnituri pentru trieratul, cu cai ori vapor, mașini de secerat și cosit, precum și mașini de semănat de construcția cea mai nouă, mai departe tot felul de alte mașini și unelte economice, fabricat propriu.

[1178] 2—8

Cu cataloage ilustrate și oferte, la dorință, servește gratis și franco.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.